

Juliana úr Brasilia og Alex úr USA á barnalegu í Føroyum ein heilan mánaða:

Sum tað er deiligt at kunna anda so fríska luft í seg

– Tað er deiligt at kunna anda so reina luft í seg, sum tit hava í Føroyum. Og so at kunna leggja seg at sova, uttan at hugsa um at læsa hurðina.
– Men tað er eisini deiligt at sleppa at ferðast uttan at hava foreldrin við

ÁKI BERTHOLDSEN

Tær eru báðar 11 ár.

Tær eru báðar út einum av heimsins størstu londum. Og tær eru báðar uppvaksnar í størbyum.

Men allan juli mánaða vóru tær í Føroyum, á al-tjóða barnalegu á Tvøroyri.

Og tær eru báðar samdar um, at hetta hevur verið eitt minni fyri lívið...

Juliana Wurmlí Landmann úr Brasilia, vanligi nevnd Jú og Alexandra Joshua úr USA, vanligi nevnd Alex, vóru tvey av børnunum, sum vóru á al-tjóða barnalegu í Trongs-vági, ið endaði beint fyri Ólavsøkun.

Hesa tíðina hava børn úr tilsamans 11 londum verið á barnalegu á Tvøroyri.

Umframt børnini úr teimum 11 londunum, vóru eisini ungleiðarar úr tveimum øðrum londum ið eisini, so tilsamans vóru 13 tjóðir umboðaðar á Tvøroyri hesar dagarnar.

Børnini komu úr Noregi, Svøríki, Týsklandi, Svei, Italia, Jordan, Teiland, Brasilia USA, Fraklandi og úr Føroyum.

Ungleiðararnir vóru úr Egyptalandi og úr Finnlandi.

Hjá summun av børnunum var tað ikki sørt av eini kollvelting at koma til eitt av heimsins allar minstu londum.

Ikki minst hjá Brasiliansku Jú og amerikansku Alex, sum báðar eru úr tveimum av heimsins allar størstu londum.

Og kollveltingin bleiv ikki minni av, at báðar harafturat koma úr byum so stórum, at tað kann vera ringt at ímynda sær.

Jú er úr størsta býi í Brasilia og triðstørsta býi í heiminum, Sao Paulo, har í næstan 20 milliónir fólk búgva.

Børn úr nógvum londum hittast á rættini í Sandvík. Vinsturmegin stendur Jú úr Brasilia og høgrumegin Alex úr USA, sum báðar royndu seg við ullarsaksinum. Tað var sjálvandi fyrstu ferð, tær royndu at klippa seyði, men tær fjóru ikki fyri at fara undir hann. Børnini, sum standa aftanfyrri og hyggja at, eru Annika úr Havn, við tasku á bákinum, Joe úr USA og aftanfyrri Alex hómost Bisher úr Jordan

Alex kemur úr amerikanska bilabýnum, Detroit, har einar fyra milliónir búgva.

Tær koma báðar úr familjum, sum eru væl fyrri.

Pápi Alex er hevur egið virki, har hann selur lutir til bilar og mamma hennara er sakkførari.

Pápi Jú er evnafrøðingur og mamman er heimagangandi húsmóður.

Teirra gerandisdagur heima líkist í nógv mátar gerandisdegnum hjá føroyskum børnum.

Í skúlanum, sum Alex gongur í, eru 733 børn. Í hennara flokki eru 30 børn.

Í skúlanum, sum Jú gongur í, eru gott 300 næmingar, og tey eru 17 í flokkinum.

Aftaná skúlatíð spælir Jú flogbólt, tennis og handbólt og hon svimur eisini. Og hon spælir sjálvandi eisini við vinfólk.

Antin koma tey heim til hennara at spæla, ella fer hon heim til onkran av teimum.

Men øll frítíðin fer ikki bara til ítrótt og spæl, tí hon hevur hevur eisini tímar í enskum eftir skúlatíð.

Alex svimur, henni dárar væl at súkkla og at koyra á rullaskoytum. Henni dárar eisini at hyggja í sjónvarp og so syngur hon í kóri.

Ikki eitt orð um Føroyar

Hvørgin teirra hevði høyrð eitt orð um Føroyar, tá ið

Annika Skaðhamar Olsen úr Havn, vinsturmegin og Alex úr Detroit, høgrumegin í einum av heimsins misntu skúlam, skúlanum í Sandvík. Annika er von við smáar skúlar, so tað var onki løgi hjá henni. Men amerikanska gentan var heilt óvfarin av, at nakar skúli mundi vera so lítill

tær komu hendavegin.

Báðar høvdu høyrð um Norðurlond og um Danmark, men aldri um Føroyar.

– Men tá ið eg høyrði, at eg skuldi til Føroyar, fór eg á bókasavnið, har eg fekk fatur á onkrum bókum, og á einum kortið funnu vit akkurát Føroyar, sigur Alex.

Jú sigur, at hon hevði funnið onkrar upplýsingar um Føroyar á Internetinum. So heilt ófyrirheitað vóru tær kortini ikki.

– Men tær eru báðar vanar at ferðast. Alex hevur verið fleiri staðni í USA, á Bahamas, Jameika og í Kanada.

Jú hevur verið ymsa-

staðni í Brasilia, í USA, á Galapagos, Suðurafrika og ymsastaðni í Karibiska Havinum.

Men hetta er fyrstu ferð, at tær eru og ferðast, uttan saman við foreldrunum.

Og tað eru tær báðar samdar um, er eitt tað besta við hesi leguni.

Og hóast tær hava verið

burtur ein heilan mánaða, er heimlongsul ikki nakar trupulleiki.

– Onkuntíð hava vit longst eitt sindur, men er gingið yvir aftur skjótt, siga tær.

Hóast nógv er øðrvísi í Føroyum, enn tað er heima, halda tær kortini ikki, at tað er so nógv øðrvísi.

– Her er báði sjónvarp, video og alt, siga tær.

Reint, frískt og smátt

Men tó, okkurt er, sum tekur tær á bóli.

Sum nevnt koma tær báðar úr stórplásum og eitt sum hugtók tær sera nógv í Føroyum, vóru, teir smáu skúlamir.

Alex vildi verða púra býtt, tá ið hon slapp í skúlan í Sandvík at hyggja og fekk at vita, at tað gingi bara 14 børn í øllum skúlanum.

Hetta vóru eisini fyrstu „stórtíðindini“ hon hevði at fortelja øðrum legubørnum.

Men tá ið vit bóður tær báðar Alex og Jú nevna tað, sum hevði hugtakið tær mest í Føroyum, nevndu tær

beinanvegin við ein munn tað reinu, frísku luftina – Tað er heilt fantastiskt at kunna anda so reina og fríska luft. Vit koma báðar úr stórbyum, har í luftin bart út sagt luktar í lorti. So hetta er heilt ótrúligt

Men tær eru eisini sera hugtiknar av, at tað er so trygt í Føroyum.